

Venstre siger: Det skal altid kunne betale sig at arbejde. Det skal altid kunne betale sig selv at gøre en opsøgende indsats. Og vi har også i vores forslag, »Reform '96«, foreslået, at man allerede aktiverer fra første dag.

Men hvad er det, forslaget her siger? Aktiveringsforløb skal forstås som uddannelsesaktiviteter, og dermed afskæres jobtræning f.eks. i de private virksomheder. I § 4, stk. 1, foreslås indsat:

»Tilbud om jobtræning kan dog kun gives til kontanthjælpsmodtagere under 25 år, som har gennemført en uddannelse, der berettiger til optagelse i en arbejdsløshedskasse, eller som har afsluttet et tilbud om aktivering af 18 måneders varighed.«

Dermed siger forslaget goddag til hele projektkulturen, som der i forvejen findes så meget af i den sociale beskæftigelsesverden. Det drejer sig om projekter af alle mulige størrelser og varierende lødighed, personlighedsudviklende kurser, teater, musik, dans, gøglertrupper, kamelridning – alt sammen velmenende projekter, som ikke fører ret mange steder hen.

Socialpolitikken og arbejdsmarkedspolitikken drives af en projektkultur og en projekttænkning, som ikke nødvendigvis altid tager udgangspunkt i en opkvalificering af de ledige med henblik på varig beskæftigelse. Jeg har bemærket mig, at socialministeren selv udtaler, at projektkulturen er kommet for at blive.

Man kan derfor se forslaget til kommunal aktivering som en åben ladeport for denne industri, som beslutningstagerne får sværere og sværere ved at gøre op med. Danmark har fået et projektindustrielt kompleks, og vi udnytter ikke opsvinget til at frigøre os fra denne tænkning.

Hvis en ung vil i privat jobtræning, skal vedkommende først gennemgå et 18 måneders projektaktiveringsforløb. Det siges i bemærkningerne til forslaget, at jobtræningen kun skal kunne etableres for den gruppe af unge, der enten har en erhvervskompetencegivende uddannelse, eller som allerede har gennemført et aktiveringstilbud på 18 måneder.

Venstre bestrider bestemt ikke, at uddannelse er vejen frem for mange unge, men uddannelse skal være præget af kvalitet, og så skal der være mulighed for at vælge noget andet på hyldeerne i samarbejde med de unge ledige. Det kan være jobtræning i private virksomheder. Det ses overhovedet ikke nævnt i forslaget.

I virkelighedens verden er der nogle, der har været ude af beskæftigelse i et stykke tid, og for dem, der ikke kender en arbejdsplads, kan normerne, omgangstonen, kravene, mødetidspunkt og den slags være en overraskelse, ligesom det kan være krævende at følge en uddannelse. Derfor kan den bedste introduktion til et uddannelsesforløb gå over en jobtræning, gerne på en normal arbejdsplads, med de krav, man stiller der. Den jobtræning eller den private aktivering, der finder sted her, er med til at fastholde de ledige i uddannelse eller arbejde. Det viser alle undersøgelser.

Hvilke unge er det, som bliver ramt af forslaget? Det kan være en uddannelsestræt student. Det sker faktisk. Og her er et forløb på en rigtig arbejdsplads, støttet eller understøttet, det allerbedste tilbud. Det kan være de dårligst fungerende unge, f.eks. vore unge indvandrere eller bogligt meget svage unge. De er bedst hjulpet af en jobtræning for at komme i uddannelse senere.

Det er meget overraskende for Venstre, at regeringen helt har overset denne dimension. Der skal virkelig ændres mange steder og meget massivt i forslaget, før vi helhjertet kan give vor tilslutning.

Bendt Bendtsen (KF):

Lovforslaget er endnu et i rækken af forslag, som er fremsat forud for finanslovforhandlingerne. Lovforslaget omhandler som bekendt adskillige indsatspunkter for at styrke arbejdsmarkedsindsatsen og uddannelsesmulighederne.

Hvad angår vejledningsindsatsen, skal kommunerne fremover specielt lægge vægt på at vejlede kontanthjælpsmodtagere om mulighederne for at deltage i ordinære uddannelser som alternativ til aktivering.

Det kan godt være, at vi her på Christiansborg er et stykke bagud i forhold til virkeligheden, for det sker jo vitterlig allerede nu ude i kommunerne, og jeg er godt klar over, at det er bedre at få unge ind i en ordinær uddannelse frem for at deltage i en kommunal aktivering.

Ikke mindst det økonomiske incitament i kommunerne gør dette helt klart. Dog må vi ikke glemme, at vi stadig har en tung ende, som består af de dårligst stillede unge, som ikke er motiverede for en uddannelse, og jeg mener, vi bliver nødt til at tage stilling til dette forhold i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

Udarbejdelsen af en individuel handlingsplan for alle kontanthjælpsmodtagere er et forhold,